

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, föstudaginn 27. febrúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 29/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnt sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 1. desember 2003 með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 25. nóvember 2003. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 3. desember 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 23. desember 2003. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. desember 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 11. janúar 2004.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 6. og 27. febrúar 2004.

II.

Málsatvik.

Hinn 25. október 1999 sótti sóknaraðili um viðskiptakort frá varnaraðila. Um er að ræða svonefnt xxxxxx kreditkort. Á þremur reikningsyfirlitum frá varnaraðila á tímabilinu frá maí til og með júlí 2002 voru færðar alls sjö úttektir sóknaraðila hjá A í Bretlandi, samtals að fjárhæð kr. 676.559,40, eins og hér greinir. Á yfirliti, dagsettu 23. maí 2002, voru skráðar þrjár úttektir frá því fyrr í þeim mánuði, samtals að fjárhæð kr. 378.456,90 og á yfirliti, dagsettu 21. júní 2002, voru skráðar tvær úttektir í þeim mánuði, samtals að fjárhæð kr. 169.938,10. Loks voru á yfirliti, dagsettu 22. júlí 2002, skráðar tvær úttektir frá því í júní 2002, samtals að fjárhæð kr. 128.164,40.

Hinn 14. febrúar 2003 gerði sóknaraðili athugasemdir við fyrrgreindar færslur og kvaðst ekkert kannast við þær.

Með bréfi lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettu 18. september 2003, gerði sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili endurgreiddi umræddar úttektir. Var krafan ítrekuð með bréfi lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettu 7. október 2003. Sættir

náðust ekki og var málinu skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 25. nóvember 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þá kröfu að varnaraðila verði gert að greiða honum kr. 676.559,40 með dráttarvöxtum af kr. 378.458 frá 5. júní 2002 til 3. júlí 2002, en af kr. 548.396 frá 3. júlí 2002 til 6. ágúst 2002 en af kr. 676.559,40 frá þeim degi til greiðsludags. Þá er krafist kr. 190.000 í „þóknun vegna vinnu við innheimtuaðgerðir og bréfaskriftir.“ Ennfremur gerir sóknaraðili þá kröfu að „kannað verði með hliðsjón af 8. gr. laga nr. 87/1988 hvort lög t.d. nr. 30/2002 um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu, reglugerðir, reglur eða samþykktir um greiðslukortafyrirtæki / rafeyrisfyrirtæki hafi verið brotin eða að starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti og að niðurstaða nefndarinnar verði rökstudd.“

Sóknaraðili kveður umræddar úttektir hafa verið ólöglegar og sé úttektaraðilinn sóknaraðila með öllu ókunnur. Honum hafi hins vegar með einhverjum ólöglegum aðferðum tekist að komast yfir verulegar fjárhæðir frá sóknaraðila með aðstoð og atbeina varnaraðila.

Sóknaraðili bendir á að engin undirritun fyrir úttektum liggi fyrir eða heimild frá honum fyrir þeim. Þá hafi verið farið langt út fyrir úttektarheimildir. Telur sóknaraðili að varnaraðila hafi borið skylda til að kanna sérstaklega heimildir A til að taka út af kortinu.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að vísað verði frá úrskurðarnefndinni kröfu sóknaraðila um að „kannað verði með hliðsjón af 8. gr. laga nr. 87/1988 hvort lög t.d. nr. 30/2002 um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu, reglugerðir, reglur eða samþykktir um greiðslukortafyrirtæki / rafeyrisfyrirtæki hafi verið brotin eða að starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti og að niðurstaða nefndarinnar verði rökstudd.“ Að öðru leyti krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að í umsókn sóknaraðila um viðskiptakort, dagsettri 25. október 1999, komi fram skrifleg staðfesting sóknaraðila á því að hann hafi kynnt sér viðskiptaskilmála xxxxxx og samþykkt þá að öllu leyti, auk þess að skuldbinda sig til að nota kortið í samræmi við skilmálana og hlíta þeim í hvívetna. Á þessum tíma hafi gilt viðskiptaskilmálar frá 18. nóvember 1996 og hafi þeir enn verið í gildi þegar hinar umþrættu úttektir áttu sér stað.

Varnaraðili bendir á að samkvæmt d-lið 3. gr. skilmálanna skuldbindi korthafi sig til að varðveita kortið þannig að óviðkomandi aðili geti ekki komist yfir það. Ljóst sé hins vegar að óviðkomandi aðili hafi komist yfir númer kortsins og gildistíma og nýtt það til viðskipta hjá söluaðilanum A. Samkvæmt skilmálunum sé heimilt að færa korthafa til skuldar allar úttektir sem berist á kortanúmer hans, sbr. þó 9. og 10. gr. skilmálanna, og sé korthafi ábyrgur fyrir öllum úttektum sem kort hans hafi verið notað til.

Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðili hafi ekki gert athugasemdir við hinar umdeildu færslur fyrr en 14. febrúar 2003 eða rúmu hálfu ári eftir að hann fékk reikningsyfirlit með síðustu umþrættu færslunum. Bendir varnaraðili á í þessu sambandi að samkvæmt viðskiptaskilmálum skuli korthafi tilkynna viðskiptabanka sínum eða sparisjóði innan 10 daga frá eindaga hafi hann athugasemdir við reikningsyfirlit. Þá sé einnig tekið fram á hverju reikningsyfirliti að athugasemdir óskist gerðar innan 10 daga. Þá kveður varnaraðili samræmdar alþjóðlegar reglur gilda hjá kortafyrirtækjum um uppgjör kortaviðskipta. Sé þar m.a. mælt fyrir um hvernig standa skuli að bakfærslum sem taldar séu korti og korthafa óviðkomandi. Samkvæmt reglunum sé heimild til að bakfæra færslur sett þröngar skorður og geti aldrei orðið lengri en 120 dagar frá færsludegi. Hafi frestir sem varnaraðili hafði til að leiðrétta hinar umdeildu færslur, ef söluaðili og/eða viðskiptabanki hans hefðu samþykkt, því löngu verið liðnir. Þrátt fyrir það hafi varnaraðili umfram skyldu athugað málið en ekki hafi tekist að fá hinar umdeildu færslur bakfærðar.

Loks bendir varnaraðili á að samkvæmt viðskiptaskilmálum skuldbindi korthafi sig til að fara ekki umfram heimiluð úttektarmörk á hverjum tíma auk þess sem sérstaklega sé kveðið á um að notkun kortsins erlendis megi ekki nema hærrí fjárhæð en sem svari úttektarheimild korthafa. Sé það því korthafinn sem taki á sig vissar skyldur og hefði hin háa úttekt sem fram komi á reikningsyfirliti því enn frekar átt að vekja athygli sóknaraðila.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettum 8. júní 2000, sem tóku gildi 15. júní það ár, tekur nefndin m.a. til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband á milli aðila. Samkvæmt 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um ágreining sem samkvæmt lögum heyrir undir stjórnvöld, kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár, breytingar á almenntri gjaldtöku fjármálafyrirtækja, ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms og loks mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Eins og að framan greinir óskar sóknaraðili eftir því að nefndin kanni með hliðsjón af 8. gr. laga nr. 87, 1988 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi hvort lög og reglur um greiðslukortafyrirtæki hafi verið brotin eða hvort starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti. Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 87, 1988 er það Fjármálaeftirlitsins að fylgjast með því að starfsemi eftirlitsskyldra aðila sé í samræmi við lög, reglugerðir, reglur eða samþykktir sem um starfsemina gilda og að starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti. Framangreind krafa sóknaraðila verður heldur ekki metin til fjár og því ekki borin undir úrskurðarnefnd. Er það utan starfsviðs nefndarinnar að láta í té álit sitt með þeim hætti sem óskað er eftir. Verður því að vísa fyrrgreindri kröfu frá úrskurðarnefndinni.

Með undirritun sinni undir umsókn um viðskiptakort hjá varnaraðila hinn 25. október 1999 lýsti sóknaraðili því yfir að hann hefði kynnt sér viðskiptaskilmála varnaraðila og samþykkti þá að öllu leyti. Þá voru í gildi viðskiptaskilmálar sem tóku gildi 18. nóvember 1996 og voru þeir enn í gildi þegar hinar umþrættu úttektir áttu sér

stað í maí og júní 2002. Samkvæmt a-lið 9. tölul. skilmálanna bar sóknaraðila að tilkynna það viðskiptabanka sínum innan 10 daga frá eindaga hefði hann athugasemdir við reikningsyfirlit sitt. Fyrir liggur að reikningsyfirlit með umþrættum úttektum eru dagsett 23. maí 2002, 21. júní 2002 og 22. júlí 2002. Á öllum yfirlitunum er skýrt tekið fram að athugasemdir óskist gerðar til viðkomandi banka eða sparisjóðs innan 10 daga. Úttektirnar voru skuldfærðar af bankareikningi sóknaraðila 5. júní 2002, 3. júlí 2002 og 6. ágúst 2002 án athugasemda eða fyrirvara af hálfu sóknaraðila.

Óumdeilt er að sóknaraðili gerði ekki athugasemdir við færslur á umræddum reikningsyfirlitum fyrr en með bréfi þann 14. febrúar 2003. Voru þá liðnir rúmir átta mánuðir frá fyrstu úttekt og rúmí sex mánuðir frá því að síðustu færslurnar voru skuldfærðar af reikningi hans og því löngu liðinn sá frestur sem sóknaraðili hafði til að gera athugasemdir við reikningsyfirlit sín. Var þá enn fremur liðinn sá lengsti mögulegi tími sem varnaraðili hafði samkvæmt alþjóðlegum reglum til að bakfæra færslurnar.

Á fyrrgreindu tómlæti verður sóknaraðili sjálfur að bera ábyrgð. Hafði varnaraðili ekkert tilefni til að gera athugasemdir við úttektirnar eða rengja réttmæti þeirra áður en sóknaraðili sendi félaginu bréf sitt 14. febrúar 2003. Hefur varnaraðili umfram skyldu reynt að leita leiðréttingar en án árangurs.

Sökum þessa tómlætis sóknaraðila verður þá þegar að hafna öllum fjárkröfum hans á hendur varnaraðila og reynir því ekki frekar á málsástæður sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila um að „*kannað verði með hliðsjón af 8. gr. laga nr. 87/1988 hvort lög t.d. nr. 30/2002 um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu, reglugerðir, reglur eða samþykktir um greiðslukortafyrirtæki / rafeyrisfyrirtæki hafi verið brotin eða að starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti...*“ er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Fjárkröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálagfyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 27. febrúar 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólóf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason